

бройни. Освенъ това тѣ си послужиха съ хитростъ, като обявиха, че всѣки народъ ще получи своето право, безъ да се гледа, на коя страна е застаналъ въ борбата. И ние сложихме оржжие.

Но не излѣзе така. Възползувани отъ нашата довѣрчивостъ, тѣ не само не ни дадоха земитѣ, за които се бихме, земи на дѣди и прадѣди, но ни накараха да подпишемъ въ Ньойи, предградие на Парижъ, единъ напълно унижителенъ миръ за насъ. Споредъ тоя миръ, България трѣбваше да плаща на победителитѣ си по милиарди лева годишно, като отстъпи отъ свободнитѣ земи на царството скъпи за нея кжтове. Така сърбитѣ получиха Царибродско и Босилеградско, а ромънитѣ — южна Добруджа.

Тежко бѣше наследството на младия, едва дваисетъ и четири годишенъ царъ. Надали нѣкой другъ царъ, не само у насъ, се е качвалъ на престола при по-мжчни условия. Но Неговата любовъ къмъ българския народъ и народната любовъ къмъ Него сториха чудо. Кървавитѣ рани почнаха да заздравяватъ по снагата на България, макаръ нейнитѣ противници все още да ги чоплѣха най-немилоствиво, и тя отново стъпи на краката си такава силна и достойна, каквато си бѣше и преди. А днесъ тя вече се радва на своето обединение, прострѣла границитѣ си отъ Силистра до Охридъ и отъ Черно море до Бѣло. И всичко туй благодарение на мъдростъта на нейния Царъ, както и на готовностъта на всички българи да се подчиняватъ на заповѣдитѣ Му.

Двайсетъ и петъ години вървѣ нашиятъ Царъ Борисъ III по най-трудния пжтъ на живота, дваисетъ и петъ години го следвахме и ние стъпка по стъпка, докато най-сетне извоювахме своето право да бждемъ свободни и обединени. И тъкмо тия дваисетъ и петъ години, презъ които нашиятъ Царъ си извоюва името на Освободителъ и Обединителъ, се канѣхме да чествуваме на 3 октомврий, деня, на който се възкачи Той на престола на българскитѣ царе. Престола на Бориса I, на Симеона, на Асена II и на Самуила.

Ала — уви! Сждбата ни била отредила друго. Вмѣсто да се радваме за успѣхитѣ на добрия си Царъ, да плачемъ неутешимо за него. На 28 августъ въ 16 ч. и 22 м. ни напусна за винаги, оплакванъ отъ цѣль народъ, като остави духа си между насъ. Остави ни и своя първороденъ синъ, Царъ Симеонъ II, новата утеха на България и на всички българи.

Богъ да прости Царъ Борисъ III!

Да живѣе Царъ Симеонъ II!

СТИЛИЯНЪ ЧИЛИНГИРОВЪ